

[Jørgen Jørgensen.]

at alle de mennesker, der har valgret til eller bliver indvalgt i menighedsrådene, er absolut kirkeligt interesserede. Det er et forsøg på at ville granske hjerte og nyre, som er imod ethvert almindeligt dansk synspunkt, og jeg vil gerne fraråde det ærede medlem at stille mod noget sådant. Når man ikke vil det, skal man lade være at stille det op, som om menighedsrådene er en åndelig myndighed her i landet. Menighedsrådene er ikke en åndelig myndighed.

De er heller ikke blot og bart et administrativt organ. De har med to ting at gøre, som har betydning. De har afgørende indflydelse — har i hvert fald haft det, og jeg håber, de bliver ved at have det — ved præstevalg, og de administrerer en række lokale ting hjemme i deres sogn; det er rimeligt, at de mennesker, der står som medlemmer af folkekirken, hvad de i og for sig ikke behøver, og yder det bidrag, som følger deraf, også har indflydelse på en række af de ting, som ligger indenfor et menighedsråds opgaver. Derfor bør man ikke forsøge på at gøre menighedsrådene til et åndeligt udtryk for kirken her i landet. Jeg synes, det vil være forkert at gøre menighedsrådene til noget mere, end de er, og jeg er derfor aldeles uenig i det synspunkt, det ærede medlem fremhæver, når det ærede medlem på menighedsrådene vil bygge noget op, der skal give udtryk for kirkens røst, i modsætning til medlemmer af dette høje ting. Når nu sandheden er den, at op mod 100 pct., i hvert fald over 95 pct. af den danske befolkning står som medlemmer af den danske folkekirke, vil det være aldeles udelukket for det ærede medlem at skelne imellem menighedsrådene, som vælges af de 95 pct. af folkekirkens medlemmer, og denne rigsdag, der vælges praktisk talt af de samme vælgere, og sige, at menighedsrådene repræsenterer kirken på en anden måde.

Jeg vil derfor anse det for at være et fremskridt med hensyn til at gøre det klart, hvad menighedsrådenes opgaver er, og hvordan deres stilling indenfor den danske folkekirke er, at vi får den bestemmelse gennemført om, at alle, der er medlemmer af folkekirken, har valgret; de praktiske vanskeligheder, som der kan være forbundet med at udarbejde disse valglister, kan man nok komme over. Jeg kan derfor give ministeren fuld tilslutning til, at dette nu gennemføres.

Jeg kan også udtale min tilfredshed med, at den højtærede minister foreslår, at valgretsaldern til menighedsrådene sættes til 21 år. Det ærede medlem hr. Fibiger, som ellers, såvidt jeg har forstået, er enig i, at

valgretsaldern bør nedsættes til 21 år, fremsatte den betragtning, at det var rimeligt at have samme valgretsaldern, som gælder ved politiske valg, til menighedsrådene, og det kan der jo være en vis rimelighed i, men jeg synes alligevel, det er rigtigt, at rigsdagen på dette område, hvor spørgsmålet om folkeafstemning og grundlovsændring ikke er nogen hindring, realiserer det, som i hvert fald det overvejende flertal i dette ting er enig om, nemlig at valgretsaldern skal sættes ned. Jeg er derfor enig med den højtærede minister i, at vi ved denne lejlighed bør sætte valgretsaldern ned til 21 år, og det er jo rent historisk i overensstemmelse med hele udviklingen på dette område i Danmark.

Da vi fik menighedsrådsvalgloven i 1903, gennemførte man 25 års valgretsaldern, da den politiske valgretsaldern var 30 år, og det næste, man gjorde i så henseende, var, at man i 1908 gennemførte 25 års valgretsaldern ved de kommunale valg, medens den politiske valgretsaldern stadig var 30 år. Jeg går ud fra, at hvis der ikke bliver enighed om en forfatningsændring, før vi når til de kommunale valg, så vil man fortsætte på samme måde som i 1908, da vi havde et venstreministerium, at man, når der i dette ting er et afgjort flertal for, at valgretsaldern bør være lavere, gennemfører nedsættelsen på de områder, hvor det er muligt, og begynder med menighedsrådene og går videre med de kommunale råd. Jeg kan give den højtærede minister min tilslutning til, at man ved denne lejlighed gennemfører den nedsættelse af valgretsaldern, som jeg må gå ud fra, at der i dette høje ting er et afgjort flertal for at gennemføre.

Jeg vil også tro, at det kan have sin betydning at kalde på de unges interesse for menighedsrådenes arbejde. Det første offentlige hverv, jeg fik, var, da jeg som 25-årig blev valgt ind i menighedsrådet, og jeg var på det tidspunkt meget interesseret i at være med i det kirkelige arbejde og i de opgaver, som menighedsrådene har med at gøre. Altså på det punkt giver jeg ministeren min fulde tilslutning. Og jeg håber som sagt, at det bliver indledningen til, at vi, når tiden er inde dertil, går videre med den kommunale valgretsalders nedsættelse.

Men den næste principielle ændring i ministerens forslag kan jeg ikke på samme måde give tilslutning til. Dette at præster skal kunne ansættes med den begrænsede indstillingsret for menighedsrådene, som ministeren foreslår, tror jeg er en dårlig løsning. Jeg kan ikke være enig med ministeren her og kan ikke gå med til dette. Jeg